

1 november 2020, Allerheiligen, jaar A

**Lezingen: Apocalyps 7,2-4,9-14
Matteüs 5,1-12a**

Homilie

Beste mensen,

Bij wie staat er thuis een beeld van een heilige?

Bij de meesten is er wel een plaats in huis uitgekozen voor de beeltenis van een heilig mens. Wij, katholieken, zijn van kindsbeen af vertrouwd met heiligen.

Overall komen wij ze tegen, in de kerk, langs de weg, in onze huiskamer, op het kerkhof. Schilderijen, iconen en beeldhouwwerken van heiligen zijn er in alle maten en gewichten. Zij vormen een heel kleurrijke verzameling. Naar schatting zijn er, door de eeuwen heen, meer dan 5000 erkende heilige mannen en vrouwen. Zij worden vereerd in heel de katholieke kerk, wereldwijd; of heel plaatselijk. Elke kerk, elke parochie heeft zijn patroonheilige. Mensen voelen zich door heilige mensen aangesproken, omwille van hun goedheid, hun manier van leven. Sommige gekende heiligen hebben een plaats gekregen in het hart van mensen.

Daarnaast zijn er de ontelbare heiligen, die nooit door de Kerk werden heilig verklaard. Al die mensen die wij kennen en die gestorven zijn. Ook die mensen hebben geprobeerd te leven als een goed mens, een goed christen, hebben indruk gemaakt op mensen, hebben anderen liefgehad. Hebben ons liefgehad.

Het zijn mensen die voor altijd een bijzondere plaats gekregen hebben in mijn en in jouw hart. Mensen die je van heel dichtbij gekend hebt. Want het was je buur of goede vriend, je tante of nonkel, of je broer of zus, je grootouders, of je eigen vader of moeder, je kleinkind misschien, je eigen man of vrouw, of je eigen kind die je vooringing naar een eeuwig leven. Het verdriet om het sterven van een mens kan je heel erg aangrijpen of zelfs volledig onderuit halen. En het kan heel lang duren voor je het gemis een plaats kan geven in je eigen leven en je weer min of meer op een gewone manier verder kunt met je leven. Met Allerheiligen en Allerzielen herdenken we al die bekende en onbekende mensen. En toch in vandaag, Allerheiligen, een feestdag in de kerk. Mogen we feest vieren. Feest vieren om al het goede dat mensen die gestorven zijn hebben gedaan. Feest voor het onuitwisbare spoor dat die mensen bij ons hebben nagelaten. We vieren al die bekende en onbekende heiligen in de katholieke kerk, omdat we zelf christen mensen zijn, mensen die willen leven naar het voorbeeld van de heilige Jezus Christus.

Want allemaal samen werken we aan een wereld waar het goed in om te wonen voor ieder mens. Een wereld zoals God die heeft bedoeld. We vertrouwen er op dat God aan elke mens de gave heeft gegeven om van onze wereld iets goeds en moois te maken. En mensen die uitzonderlijk hun best hebben gedaan, worden door ons en door God heilig genoemd. Mensen die, door gewoon te doen wat ze dachten dat ze moesten doen, een buitengewone invloed hebben gehad op het leven van anderen.

Allerheiligen en Allerzielen hebben allebei met ons eigen leven te maken.

Het feest van 1 november is het perspectief. Goed doen om sporen na te laten voor anderen.

Het feest van 2 november zegt ons dat de tijd beperkt is om dat perspectief te bereiken. Sterven en afscheid nemen; het krijgt onherroepelijk een plaats in het leven, voor ieder van ons. En al die gestorven mensen, grote en kleine heiligen, zijn bekend bij God en krijgen een hemelse plaats.

Omdat zij menslievend waren. Omdat zij Gods liefde hebben beleefd en doorgegeven. Omdat ook wij dat zouden doen, wil het evangelie ons vandaag helpen. Die bekende Bergrede van Jezus is een beschrijving van Gods liefde, van liefde tussen mensen.

Wat staat ons te doen: Aan armen van geest de liefde van God laten voelen en hen zo Gods rijk laten zien. Verdrietige mensen beluisteren en troosten. Eenvoudige mensen bijstaan. Leven met een zuiver hart en vrede brengen. Eerlijk en rechtvaardig zijn, door alles heen. Het feest van Allerheiligen nodigt ons ook uit de kant te kiezen van de armen, kleinen, minder bedeelden. Opkomen voor mensen die om welke reden dan ook niet alleen verder kunnen en niet volwaardig kunnen leven.

Denken we daarbij aan vele mensen die vandaag de dag hun best doen om vluchtelingen menswaardig op te vangen en hen rust en veiligheid proberen te geven die ze zoeken. Als wij in alle eenvoud een liefdevolle mens zijn, kunnen we hopen dat we zelf, ooit, zullen delen in de eeuwige liefde bij God, samen met al die andere mensen die voor ons heilig en onvergetelijk zijn. Amen.

Charel Verhoeven